

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 18 kr.

Čast Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!

Sicer mrzla ali kaj lepa je bila prva sv. noč pri Betlehemu, ko se je narodil naš Odrešenik Jezus Kristus, Sin božji. Saj so takrat nebo razsvetljevali angeljci krilati, ki so pastircem naznanili rojstvo Zveličarjevo ter veselo prepevali: »Čast Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje!«

Jutri zvečer se bomo zopet te vesele noči tudi mi verni Slovenci spominjali in vsepovsod najsjajnejše obhajali. Razsvetlili bomo svoje hiše, razsvetlili cerkve; da, naj le bo svetla sv. noč, saj se je v njej narodil Sin božji, o katerem edinem veljajo besede: »Jaz sem luč sveta.«

Ali pa je tudi politično nebo v Avstriji letos o Božiču svetlo in jasno? Žal, da moramo priznati, da ne! Politično nebo je pri nas oblačno, z gromonosnimi oblaki skoro do cela prekrito, da zvestega Avstrijca groza obhaja. Saj so vsakemu, kdor kak časnik prebira, znani žalostni dogodki, ki so se na veliko sramoto Avstrije dogajali v državnem zboru, pa tudi krvave rabuke na Dunaju, v Gradcu, po mnogih nemških mestih na Češkem in v Pragi. Koncem minolega meseca je marsikdo vzdihoval: Leto 48. je zopet tukaj!

Državni zbor, od koder mi izvenkranjski Slovenci edino pomoč pričakujemo, je preložen, poslanci so morali domov. Grof Badeni, ki je bil Slovanom pravičen, moral je odstopiti, in ministerski predsednik je postal baron Gauč, ki še dozdaj ni pokazal, dasi je imel dovolj prilike, da je naklonjen sv. kat. cerkvi in pravičen Slovanom.

Taka je sedanja vlada, kako pa je ljudstvo? Nemci po mestih in tudi na kmetih po Češkem so kakor besni. Slovani pa smo do dna duše užaljeni, zakaj? Gledali smo strmé, kako je skoraj do cela izpodkopana avtoriteta ali spoštovanje do predpostavljenih, in to je največje zlo zadnjih dogodkov in to zlo imajo državnozborni ropotarji na svoji vesti.

Kako pa je na Ogerskem, torej v drugi naši državni polovici? Ondi se je politično nebo bolj temno, kakor pri nas; tamkaj vlada madjarski kruti liberalizem, ki neusmiljeno zatira sv. cerkev in Slovane. Ob enem pa mladi Košut pridobiva vedno več privržencev, kateri po vsej sili hočejo neodvisno Ogersko, in ako se jim kedaj to posreči, kar Bog obvaruj, potem naša mila Avstrija ne bode več velemoč.

Preveč temno je torej politično nebo zdaj v Avstriji; vendar pa Slovenci ne obupajmo! Saj nam na njem migljajo še tri zvezde, zvezde, ki nam boljše bodočnost obetajo. Prva zvezda je mogočna desnica državnega zbora, ki bolj krepko skupaj drži, kakor kdaj poprej. Vodi jo krščanska pravičnost in v njej niso

samo Slovani, ampak tudi katoliški Nemci. Druga zvezda je vzajemnost vseh avstrijskih Slovanov: Brat brata ne sme zapustiti! Tretja zvezda pa nas je ta teden izredno razveselila: Katoliška stranka na Kranjskem ponuja narodni stranki mir in spravo.

Da, mir in sloga naj vlada po Slovenskem! Na Slovenskem ne sme vladati liberalizem, ki je vsakemu narodu poguben, posebno pa še nam, ampak naj naš narod vedno in vedno vodi staro, dobro izkušeno geslo: »Vse za vero, dom, cesarja!« — Angelji so na sv. noč popevali: »Čast Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!« Da, dajmo Bogu, kar je božjega, cesarju, kar je cesarjevega, bližnjiku, kar je bližnjikovega! Ta nauk naj velja za vse avstrijske narode, in morda že drugo leto bomo slavili prav veseli Božič!

Papeška beseda v katoliškem pol. društvu konjiškem.

Kvaterno nedeljo po večernicah se je zbralo lepo število društvenikov v praznično okinčani sobi »katol. polit. društva v Konjicah«. Prva in glavna točka temu zboru je bila prvomestnikova beseda o biserni sv. maši papeža Leona XIII. Pred oči se nam je staval velik pomen papeštva v raznih stoletjih sv. katol. cerkve, posebno pa se je povdarjal svetovni pomen verske resnice, da so papež nezmotljivi učitelj in voditelj vesoljne cerkve Kristusove na zemlji. Sedaj tako razupitega »parlamentarizma« na srečo sv. cerkev ne pozna.

Društveniki so se povabili, da naj, kar jim bo največ mogoče, slovesno obhajajo novega leta dan, praznik papeževe biserne sv. maše. To so tudi vsi obljubili storiti, če bo mogoče, še bodo krese zažgali. Zato ni čuda, da se je potem z burnim odobravanjem in soglasno vsprejelo pismo udanosti, v katerem se prosijo naš mil. knezoškof, da blagovolijo sv. očetu primernim potom naznaniti »prenežna čutila otroške udanosti in neomahljive zvestobe« vseh udov — tega od dveh papežev opetovano blagoslovljenega društva — do rimske stolice.

G. dr. Rudolf je potem utemeljeval predlog društvenega odbora, da današnji zbor »katol. polit. društva v Konjicah« pritrdi »Izjavi«, katero je našemu podobno društvo v Ljubljani sklenilo dne 10. decembra kot dolžno zahvalo desničarskim klubom državnega zbora za njihov »manifest«, ki se je prečital iz 50. številke »Slov. Gospodarja.«

Predlog se je vsprejel z velikim navdušenjem ter se je soglasno izreklo zaupanje slovenskim poslancem. Ta sklep se je nemudoma po brzojavu naznanil državnemu poslancu vlč. g. kanoniku dr. Gregorécu, kot